

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims

PREUS DE SUSCRIPCIO		Redacció y Administració	Anuncis, remitits y reclams, á preus convencionals.
VENDRELL..	1'50 pessetas trimestre.	Carrer del Teatre, núm. 18.	No s'admeten escrits sense firma. NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS
FORA..	1'75		
EXTRANGER.	2		
PAGO ANTICIPAT			

Píldoras Palahí

85 anys que s'usan ab éxit verdaderament assombrós per la curació de la **clorosis**, **anemia**, **opilació** y en general de las enfermetats que regoneixen per causa la **pobresa de sang**.

Dipòsit al Vendrell: Farmacia de J. ORPINELL

DIPOSIT GENERAL

Farmacia de J. Carbó, carrer Sombrerers, 19.-Barcelona

Hotel Terminus

282 - ARAGÓ - 282
devant del baixador del Paseig de Gracia
y aprop dels tranvías.

BARCELONA

Gran confort y gust artístich
en totas las dependencias.

RESTAURANT Y COLMADO

á disposició dels viatgers que hagin de marxar ó arribin en los trens que á cada moment paran al baixador.

Esmorsars de 12 á 3 tarde, de 14 rals en amunt. Dinars de 6 á 10 vespre desde 4 Ptas.

Casa Torra

pera vendre, de planta baixa amoblada, en la platja de Sant Salvador de aquesta vila

Informarán en la impremta d' aquest periódich.

Se ven una casa

situada en lo carrer del Progrés número 23 composta de planta baixa, primer pis y golfas. Rescent construcció, aigua de propietat y gas. Informará son propietari Jaume Nin Bundó.

Electricitat

Timbres

per dar avís á menjadors cuynas dormitoris, etc. etc.

RESSORTS especials per ventallas de botiga

Lo instala á preus econòmichs lo cerraller d' aquesta vila

Pau Socias (a) TRAUS

Se assegura son perfecte funcionament.

Electricitat

LO POLVO

CHEF DE BIEN

supleix lo sulfat de coure á las vinyas

INFORMES

A. Martorell, carrer Alt, núm. 10.-VENDRELL

GANGA

Se ven una máquina de foradar ferro, una de doblegar cercols de roda de carro, una enclusa, un banch ab dos cargols y una bigornia Tot en bon estat y's cedirà barato
Per informes dirigirse á Pau Solé Mañé, carrer de Montserrat, 41.-Vendrell.

Las ayguas del rego

II.

Prometerem en nostre anterior article senyalar una solució al conflicte de las ayguas de regar y dit está que aquesta deu basarse per lley d' inflexible llógica ab las necessitats, conveniencias y drets que cada una de las parts contributivas pugan tenir en l'aprofitament ó utilitat de las mateixas.

Aquestos drets deuen considerarse tres: lo dels molins, el dels regants y'l de la vila.

El més discutit de tots es el primer; puig mentres hi há qui creu que poden donar l'aygua com y quan els donga la gana, altres creuen que tenen la obligació d' embassarla y donarla com y quan convinga als regants.

Aquesta qüestió ens porta á la memoria un cuento que encara que no sia del tot aplicable al cas no deixa de tenir la seva oportunitat.

Se conta que l' Ajuntament d' una de las més grans capitals d' Europa, acordá incautarse per son compte de totas las escombraries que's tiravan á la via pública al objecte de crear ab son producte establiments de beneficencia ahont poguerhi recullir als desamparats; los que vi-

vian d'arreplegar ditas despulles negociant ab ellas, posaren lo crit al cel, invocant lo dret que tenian a la vida, y protestant d'aquella disposició que 'ls tirava a la miseria. Se reuniren los perjudicats y qui més podia més s'esbravava, fins que un dels presents, ab to convesut, digué:

—Companys: cert que tenim dret a la vida; cert que aquesta disposició 'ns tira a la miseria y 'ns obliga a cambiar la costum; pero no es menos cert que l'Ajuntament ab son acort al mateix temps que aixuga llágrimas més amargas que las nostras, es evidentíssim que dona un gran pas cap al progrés; nosaltres no podém ni devém oposarnoshi, per lo tant, per més que 'ns toqui ser las victimas, l'única exclamació, l'únich crit que 'ns pertoca donar, es un, companys: el de ¡Visca 'l progrés!—

Dit aixó, es facil compendre que 'l que aixó escriu, en principi, creu que 'ls moliners tenen dret a utilitzar l'aygua com a forsa motriu y que ningú deu oposarse a que deixant lo rodet antich que exigia un gran doll d'aygua, lo supleixin per artefactes moderns que 'ls permet desarrollar més forsa ab menos aygua.

Per altra part tenim els regants y 'ls safretjos públics; als primers tothom sab que no 'ls convé regar a intermitencias; ni tampoch ab poca aygua, ni molt menos dependir y esperar que aquesta 'ls sia donada a l'hora eventual que portin blat al molí ó se 'ls hi doni de nit, cosa que passa ab bastanta frecuencia, puig que tots los moliners treballan quan se 'ls porta grá sens reparar en horas. Y respecte als segons, tothom coneix las exigencias de la higiene pública y la antiquíssima costum de renovar l'aygua en dias ben senyalats de cada setmana, no poguentse de cap manera consentir que aquest servey quedí desatés.

Ab aytal situació no queda a resoldre més qu'un dilema: ó bé s'concerta una avinensa ab lo Molí Alt pera poguer comptar ab la regularitat de las bassadas ó no s'concerta.

Creym y hem cregut sempre que 'l primer cas fora lo més ventajós per tots, si bé duplem que 's pugut lograr tenint en compte lo modo de ser y treballar de la molineria en aquest país y 'ls peus forsats sobre 'l que deuria descansar semblant pacte pera preveure y evitar tota classe de rossaments y disgustos entre enitats de tan contraposadas necessitats. De concertarse aquet deuria ser formal, puig fora lleugeresa imperdonable que 's confiés la solució a las expressions verbals de *nosaltres jarém, nosaltres procurarem*, d'esperansas que poguessim deixar entreveure moliners ó propietaris dels molins respecte la línea de conduca que haguessin de seguir.

De no arribarse a un acort ab lo Molí Alt principalment, es indispensable que la comunitat de regants prenga serias resolucions pera plantar cara a la situació, puig de continuar aixís quedarian completament ilusoris els ingressos de la comunitat per lo penós y difícil que 's faria la venda de l'aigua y son regu ar profitament, lo que a la llarga 's traduhirá en perjudici per infinitat d'horas, per los mateixos molins per las cantitats que algunas vegadas han invertit a Tomavi els de la comunitat y que deixarian de gastarse, y per la vila en general.

En altre article procurarem mirar nos la qüestió baix aquest aspecte.

Un Vendrellench.

Catalunya Romanisada

Travall llegit en lo Festival celebrat al Palau de Bellas Arts lo dia 17 de Maig.

(Acabament.)

Més las terras tenen anima: que d'ensá que l mones mon cada Terra, ab sas filias partioneras d'altras te-

rras, per la naturalesa posadas, té la seva anima propia, que imposa soberana las sevas lleys fonamentals invariables y absolutas a tot lo que en sa falda se aguanta y ab la llet de sos pits s'alimenta; que pot la voluntat dels homes y dels deus descorullar las montanyas, capgirar los rius y buyard las concas deis mars; petrificant com al-Sahara las sevas onas, que poden trsbalsarse d'un continent als altres continents, com en las edats emigradoras, las tribus y las rasses, disfressantlas, si 's vol, fins en la carn de sas vestiduras; més entremitj de tot y per sobre de todas las mudansas, a la curta ó a la llarga hi traspuará viventa y despertadora l'anima de cada Terra; y confonente a la fi venuts y vencedors assobre 'ls llochs mateixos ahont després de la lluyta reposaren, donaran, es cert, forma nova a las generacions, que ab las edats que van venint s'hi engendrin, mes aqueixas generacions, dintre 'ls mollos nous, contindran la mateixa substancia: que aquestos pobles serán en sa essencia y en tot son ser, fins lo més intim de sas entranyas, esperit d'aquellas mateixas generacions y d'aquells mateixos pobles primitius d'hont devallém, volguts cent cops arreballar de socorrel per cartaginesos y romans de la Terra que 's nostra, perque ella es nosaltres mateixos, mes sempre reviscolats al través de las centurias per virtut d'aqueixa mateixa anima que no 'ns desampara; que Catalunya ha tingut sempre anima propia, anima que li ha donat tot temps cor propi y polsacions propias per tot son ser, encomanantli coratje de personalitat y aspiració insaciable d'independencia: esent, temps enlla, tant losaltres ab anima propia y destriadora barrejats y endogalats per cartaginesos y romans, com més ensá en mitj de las onadas francas, godas, y alarbas, y castellanas y francesas Y aixís seguirem sent sempre, sedeiant tot temps per la llibertat l'anima de la nostra terra, fins a la consumació dels sigles, en la darrera de las horas de todas las terras que viscan.

Mes aquest amor a tot lo que es propiament herencia de nostres passats, en nostre terrer nadiu no 'ns fa esser mal agrahits ab aquells pobles forasters que després de la lluyta armada, ab son saber nos empenyeren per los avenços de la vida y dels quals portém quelcóm de ineshorrable en nostra inteligencia y part de la seva sauch en nostras venas y per aixó avuy, al invocar en aquesta festa de la Bellesa lo passat de nostras encontradas, acudim conmoguts a tú, oh Tarraco, que en nostra terra personificas y perpetuas la recordansa d'aqueix poder de Roma. Y per aixó, pera contemplar a plaher la femia venerable, aném a tú, apartant ab tot respecte 'ls sigles que 'ns ne separau, com si ab las mans tremolosas apartessim la caballera espessorida y llarga que cobris la cara d'una morta; y al véuret a tú, oh Tarraco, eixir de sota d'ella, severa y trista, de color terrosa, ab párpres cayguts y crenhada d'arrugas, lo cor bat ab afany y més depressa, com si en ell hi haguessin bataments de cors d'aquells homes nostres en aquellas edats pasadas, y 'l front s'abaixa devant teu ab commiseració fondíssima; y com devant d'un deu mort que s'ha quedat de pedra, y ab tota la forsa de nostra anima te dihém: ¡Oh, salve Tarraco, imatge y personificació de Roma, la Roma creadora, la nació més prepotent y agavelladoradel mon; puig tan gran vares esser, que, al canre sense vila no s'ha pogut may obrir una fossa prou gran pera que hi capiguessis tota, y en va 'ls sigles han anat tirant sens repós terra al demunt de las despulles volguente colgar tota, que 'ls teus peus, ho Roma, sempre surten enfora!

Y per aixó 'l veig encara a tú, oh magestat de Roma, per sobra de la nostra Catalunya, que hi deixares a la vora de la mar aqueixa fita eterna que ab los brasons terra endins plantares, com a sagell ineshorrable de ton pas per nostra rassa.

Y ab voluntat de l'anima, en la foscor de la nit jo 'l miro a tú com d'spertas y prens una altra volta carnal vestidura, y te'n vas per los carrers, oh esperit de Tarraco, mal revolt en ta vella túnica de victorias, regirant ab ta llansa de combat pel temps rovellada los enderrochs gloriosos, cercant despulles esmicoladas de las aras y temples y palaus de columnatas enorgullidas, y 'l miro com pujas afanyosa als llochs més alts de ta ciutat patricia que d'ern ensópida, com si volguessis consultar un altre cop a las estrelles que ja no 'l coneixen perque de tú s'oblidaren. Y cercas adelerat aquell palau d'

August de prepotentia grandesa, renoch encongit avuy fins a tornarse 'l tristíssim cas'ell de Pilat miserabile; y t'empujas per ell guaytant desde son cim que s'e.llevissa, si arriban de la banda de la mar, que va ser teva, las cornas de trirrems y de galeras superbiosas que a sa voluntat los vents, fets los esclaus, te conduhien, y, en lloch de sentir com re-truyen sos corns de guerra missatgers de proconsuls y de cessars, t'arriva de la mar lo bronzir de las sirenas modernas, gualtge anunciador dels piroscáfos italians, que transportan a la América las aixams sobreras de las gents desvolgudas. Y t'giras cap a la terra catalana y tot hi dorm en l'ampla nit en sas planuras y montanyas: y al lluny, enllá d'enllá, ben sol, sobre la via romana, prou que te 'l miras, torrat per sigles de sol y de serenas, escamarlat per no caure, com s'adressá, fent encara de sentinella d'avansada. l'Arch de Bara, may més pera tú guayta de vius contra de vius; sino vellador tantols de la fossana inmensa de las centurias ahont dormen, fredes y pera sempre barrejadas ab las cendras dels saguntins, las cendras dels Barcas, dels Escipions y dels Sertorians, las cendras, ¡ay! de nosaltres mateixos quan, morint per la llibertat, nos deyam Indibil y Mandoni. Y al despuntar lo sol del nou dia, jo 'l se veure a tú encara, oh esperit de Roma, com flamejan tos ulls esperansats de vida, mirant brillejar d'assí d'alla, sobre las planuras y las valls de Catalunya, que pel treball se despertan, punts lluminosos que t'semblá que caminan y que preus per reflectes dels capells y de las llansas y espasas de las legions que tornan. Y son no més los reflectes de l'aygua dels rius que assahonan las terras y la llum del sol naixent que lampega poderosa y enlluernadora sobre 'ls vidres de las fábricas catalanas, que travalan febrosas teixintli a Catalunya lo mantell de regina; que tú, colonia Julia Victrix Triumphalis Tarraco, has passat pera sempre, com pas-a y passara tot lo que a la forsa s'imposa; que per voluntat de Deu li ha arribat son dia y a sonar la seva primera hora de victoria y de llibertat a Catalunya

Angel Guimerá.

MARINA

Si bé un viatge per mar te 'ls seus inconvenients, propis de la mare Naturalesa, en cambi 'ls mals ratos qu'un hom passa quasi sempre se veuen compeusats, sino ab tot un dia, en una hora, en un moment de plaher, produhit pel més insignificant espectacle que 's presencia ab tota la grandiositat del horitzó. A qualsevol hora del dia se'n presentan de cosas novas; y una de las que m'ha impresionat més ha sigut una posta de Sol, que si l'insigne pintor Maifren hagués tingut ocasió de veurerla a bon segur hauria eixit de sa paleta el millor dels seus millors quadros, aytal era l'interessant assumpto qu'en plé Mediterrani 's desarrollava.

Acabavam de deixar l'enturonat Mahó; ab prou feynas oviravam l'incessant mohiment dels blanchs mocadors de las xamosas *allotas*, que, impresionadas y ensemps agrahidas de nostras paraulas, desde 'l pintoresch Villa-Cárlos ens donavan l'esperansador jadeu! Mes enllá, a l'altra banda de port, més gent que ab seguritat res els importava nostre pas, puig es la guarnició de la fortalesa La Mola, que ja está avesada veurer la entrada y surtida dels vaixells mercants Lovapor «Isla de Menorca», que 'us conduhia, lliscant magestuós per demunt l'aygua, embocava 'l canal que hi há a l'illa del Ayre. La majoria del passatge se trobava a coberta y la bonansa regnava en aquellas despobladas costas.

¡Quín cap al tart se 'ns presentava després d'un jorn primaveral, seré, espléndit! ¡Quín quadro aquell! El cel llis, blau com el mantell de la Verge. La mar plana com una carretera.

Y 'l Sol, ab son vestit de porpra, corria més que nosaltres, tot enviantnos, benefactor, sos raigs, destells de vida, y aixís passavam un bell rato contemplantlo uns y altres profundisant els diferents colors de las ayguas que guanyavam; aqui blanca

CRONICA

com la de la més cristallina font, permetentnos la calma distingir las rocas que com formidables montanyas s'estenen en diferents indrets y á milers de peixos que cuhetejant joganers, tan aviat se veyan á flor d'aygua com se perdian en lo més profón del ignorat element. Com immensa taca trobavam una aygua talment negra; després verdenca, y per últim la d'un blau, pero no'l blau que distingeix las ayguas del mar llatí, sino un blau turquí, donant lloch á una gran discussió entre dos *sabis*, companys de viatge.

El dia avansava, la tarde anava declinant, y alla d'enllá, ahont se juntavan mar y cel, se posá 'l Sol, ruhent de foch, y la blava volta cambiá en infinitat de tons multicolors, l' hora suprema s'atausava. Quin segon aquell! ¡Quanta de llum y quan misteri!...

L'astre-rey, tot fent una sublim ganyota, se anava amagant, amagant, fins á perdres de vista y engolit en lo més ignorat del Mediterrani.

El cel quedá de mil colors; el mar perdé sa calma, y «un dia més» diguerem tots á chor.

S. Borrut y Soler.

Palma y Maig de 1903.

Lo concert del Centre Industrial

Ab motiu d'estrenarse, encara que provisionalment, puig no está llest del tot, lo bonich escenari que se ha construhit en la sala d'espectacles del Centre Industrial, la nit del dia de Corpus aquesta societat doná un concert en el que, com á principal element, hi prengué part l'Orfeo de la mateixa.

La festa, á la que hi concurregué nombrosíssima concurrencia, resultá bonica y simpática per molts conceptes, produhint hermés efecte'l conjunt de las blancas mantellinas que lluhian las senyoretas, las rojas darretinas dels noys y las moradas dels homes.

L'Orfeo, cantá, per tolas tres seccions, «Lo Cant de la Senyera», la bonica cansó popular catalana «Rossinyol», que com sempre que l'ha cantada tingué de repetir, y «Tirant l'art», que ho feya per primera vegada y fou molt aplaudida, mereixent també 'ls honors de la repeticó. La secció de senyoretas cantá ab moll colorit y afinació, duas consonetas de J. Dalcroze, quina lletra ha sigut traduhida al catalá per en J. Serra Iglesias, denominada «Dimençes» y «La Verge filat», tenintse de repetir la primera pera acallar los aplausos de la concurrencia; y la secció de noys cantá «La Non nou del Jesuset», cansoneta molt sentida y bonicoya.

La senyoreta Jovita Serra directora de la secció de senyoretas del Orfeo, executá duas escullidas pessos de piano, «Pathétique» de Beethoven y «Valse Arabesque» de Lach, en las que demostrá lo que ja sabiam, aixó es, que avuy, dita senyoreta, es una veritable professora. Llástima que la mala colocació del piano hagués apagat las harmonias y primors d'execució que la senyoreta Serra tregué del instrument.

La senyoreta Pujadas y 'l senyor Balcells, director del Orfeo, acompanyats al piano per en Pau Gomis, cantaren ab molt bon gust lo conegut duo de la sarsuela «El Juramento», que també llingerem de sepelir. Los senyors Julivert, Balcells y Bonsoms, un terceto, dit «La Playa», l'esmentat senyor Balcells una rómansa; altre 'l senyor Julivert, y lo duo de tenor y barítono de «Marina» los senyors Simó y Bassa.

La festa resulta agradable, surtint la concurrencia magníficament impresionada y desfeintse lothom en alabansa al Orfeo, que há demostrat visibles avensos, per lo que 's deu felicitar als seus mestres senyoreta Serra y senyor Balcells; reconeixent lothom que seria una viva llástima deixés de fomentarse una entitat musical que pot ser un gran element de cultura per nostra vila.

R.

Quinzena plujosa ha sigut la que acaba de trascorrer, haventnos escapal de fortas tamborinadas que algú dia han amenassat deixar anar los nuvolos de cara llejta que cubrian lo cel y 'ls trons que se sentian llunyans, acabant tot ab alguns ruixats.

Lo dilluns á mitja nit descarrega en la part alta de la comarca una de ditas tamborinadas, baixant per las duas rieras qu'envoltan la vila grossas rieradas especialment la del Vado que passa casi per sobre la via d'l ferro carril.

Ab l'abundor de plujas los sembrats han crescut ab molta ufana, haventse comensat ja a segar los ordis.

Los vilicultors no estan del tot tranquils, tement una invasió de mildiu á causa de las humitats, afanyause á sulfatar las vinyas per prevenir lo mal.

Dijous ab motiu de la festivitad del dia, l'Ajuntament no celebrá la sessió reglamentaria.

La festivitad del Corpus se celebrá en nostra iglesia parroquial ab la pompa y esplendor que 's requereix tan angusta diada assistint als divins oficis nombrosa concurrencia, y en quins predica lo distingit orador sagrat Rvnt Dr. Soler, catedràtich del seminari de Tarragona.

A la tarde surtí la tradicional professó de la que n'era pendorista nostre apreciable compatrici Don Jaume Alegret, diplat á Corts per aquest districte, acompanyantlo com á condonistas los senyors Alcalde D. Anton Martorell y Julje d'Instrucció D. Joan Amat. L'acompanyament que portavan era nombros, y distingit, resultant una professó tan lluhida y concorreguda com de molts anys no se'n ha celebrat un altra. Ab lo major ordre recorregué lo curs acostumat, trobantse en lo mateix algunas bonicas capellas devant las que s'hi cantavan motets ab acompanyament d'orquestra.

Donava guarida d'honor á la Custodia un piquet de la guardia civil, obrint la marxa de la professó una parella montada del mateix cos, y tancantla una Comissió del Ajuntament presidida per lo regidor D. Salvador Rabentós.

Al satisfacció yegerem restableta la costúm d'anar las gallas al devant de la professó executant la escayenta tocada popular, dita propiament «de la professó»

Lo temps, si bé no fou esplendit, verament d'istiu, no pot dirse que fos dolent, aguaurantse tot lo dia y brillant lo sol de quan en quan. En dita diada, com d' costum, las senyoras lluhiren los nous y vaporosos vestits d'istiu, predominant los tons clars y colors palits.

Lo sisé Congrès de la Federació Agrícola Catalana Balear, celebrat enguany á Manresa, ha tingut grandíssima importancia tant per l'interés dels temas discutits y conclusions aprovadas, com per las entesus personalitats que han prés part activa en las discussions dels temas, en quinas hem vist ab gust que han intervingut los representants vendrellenchs senyors Alegret, diputat á Corts per nostre districte; Vilá, president de la Cambra Agrícola, y 'l jove Fusté y Güell.

Se acordá que 'l seté Congrès que ha de celebrar se l'any que vé, tinga lloch en nostra vila, quin acort fou telegrafiat al senyor Alcalde.

Ens felicitem que sia nostra vila, la que l'any vinent tinga d'hostejar als representants de las Asociacions agricolas de Catalunya y Balears que forman la Associació Agrícola, no duptant que nostra Corporació municipal pendrá acorts ab la deguda anticipació encaminats á facilitar las tascas d'aquella benémerita Associació y á contribuir ab sa cooperació al millor éxit del Congrès.

Contin los agricultors, per endeavant, ab la modesta ajuda de nostre setmanari, quinas plaras posém á la seva disposició.

Com á resultat del concurs d'ascents, ha sigut nombrada mestra en propietat de la escola de noyas que hi ha vacant en aquesta vila, Donya Antonia Sanromá.

Dimecres d'aquesta setmana, en la iglesia de Sant Jaume de Barcelona, nostre apreciat amic y colaborador en Salvador Borrut y Soler coi tragué matrimoni ab la simpatica senyoreta Rosa Torrent y Mestres.

Els hi desitjém molts felicitats en son nou estat.

La Caritat Cristiana d'aquesta vila ha distribuít als pobres de la mateixa durant lo passat mes le Maig, los següents vales: caru. 35. gallina 33; llet, 12; ous, 8; pa, 5. que en conjunt importan la cantitat de 172 80 pesetas.

La Academia Artística *La Violeta*, de Vilafranca, ha publicat lo cartell del certamen literari-musical que projecta celebrar en un dels dias de la vinenta festa major d'aquella vila, quins temas son los següents:

Flor natural al autor de la millor poesia de tema lliure. L'autor premiat, com es consuetut, nombra la Reyna de la Festa.

Premi del Ajuntament de Vilafranca: quadro en prosa d'assumpto penadesench.

Del diputat á Corts d'aquell districte senyor Zulueta: quadro d'assumpto pagés

Del Centre Agrícola del Panadés: sobre la brema. (Prosa ó vers.)

Del Centre de la Unió: cansó d'ayre popular, pera veu de tenor ab acompanyament de piano, sobre la poesia «Amorosa» de D. Eduart Vidal y Valenciano.

De la Lliga Industrial y Comercial de Vilafranca: Poesia al Travall.

Del Sport Club: Poesia festiva d'assumpto sportiu.

Del Cos de protectors del Certamen: Poesia d'assumpto Penadesench.

De La Violeta: Coro descriptiu á quatre veus d'home, sobre la poesia «Les Boletaires», de D. Claudi Mas y Jornet.

Lo Jurat lo componen D. Bonaventura Bassegoda, President, D. Eudrich Vidal y Valenciano, D. Lluís Millet, D. Eusebi Daniel, D. Manuel Sala y Mestre, D. Antoni Incenser Vocals, y D. Pau Benach, Secretari.

Las composicions deurán remetres al Secretari del Jurat, Plassa de la Constitució, 35. primer, Vilafranca, avans del dia 5 del próxim mes d'Agost.

Curiositats

D'ahont vé lo nom de Fonda.

Cuatro cents anys enrera, prop de Santa Maria del Mar de Barcelona, hi havia una casa d'allotjament, que van comensarne á dir *Fonda*, perque tenia que baixarse cinch esgrahons per entrarhi. Aquesta casa fou fundada per la familia Zanotti procedenta del regne de Cerdenya, essent engrandida l'any 1570 y reedificada 'l 1750 segons ho resan unas inscripcions que hi ha en las parets del darrera.

De allavors ensá s'ha generalisat lo nom de *Fonda*, ab lo que tots enteném que 's vol dir casa ahont donan (pagant çey?) menjar y allotjament.

Secció Oficial

Funcions religiosas

Aquesta tarde á dos quarts de quatre ensenyansa de la doctrina cristiana, y á dos quarts de cinch Rosari y Trisagi cantat ab exposició de S. D. M.

Dijous á dos quarts de cinch se resará lo Sant Rosari y tot seguit se fará la professó de cap vuitada, que fará lo curs de costum.

Divendres festa del Sagrat Cor de Jesús, la pia associació del Apostolat de la Oració celebrará ab tota solemnitat la festa principal, ab ofici solemne á las 10, cantat per la orquesta. La Catalana, de Vilafranca y sermó, que fará lo Rvnt. P. Guitart, del ordre de Predicadors; al vespre á un quart de nou, després de resat lo Rosari se cantarà lo serañich Trisagi predicant lo mateix orador del matí, acabanse la funció ab la solemne benedicció y reserva.

Diurnerge durant la missa de 8 se comensará una Novena á Sant Lluís, patró de la joventut.

Registre Civil

Inscripcions verificadas desde el dia 7 hasta el 13 del corrent mes.

Naizements.—Nens, 1.—Nenas, 1.

Defuncions.—Antonia Solé Guitart, de 64 anys y Antonia Roviroza Reixach, de 36 anys.

Matrimonis.—Cap.

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.



ANUNCIS



Sastrería de Gil Boxadós

Vendrell

Com tots los anys en la temporada d'istiu ha rebut aquesta casa un elegant y variat assortit de *estams, llanilles, chaviots, gergas, vicunyas* y demés géneros per dita temporada detallantlos á preus sumament baratos.

Especialitat en drils y alpacas negras y de color

Gran Hôtel-Restaurant Suís

(Antes LOUVRE)

DE
PAYEROLS Y FARRENY

el més modern de Barcelona, dirigit per Mr. PAUL FARRENY, ex-majordom de varis Hotels.

Aquest Hotel, completament reformat, reuneix tota la elegancia y comoditats conegudas fins avuy dia, com son: Timbres eléctricos, Intérpretes, Saló de perruqueria, Cuartos de bany, Coches á la arribada de trens y vapors, Saló de lectura y piano, etc.

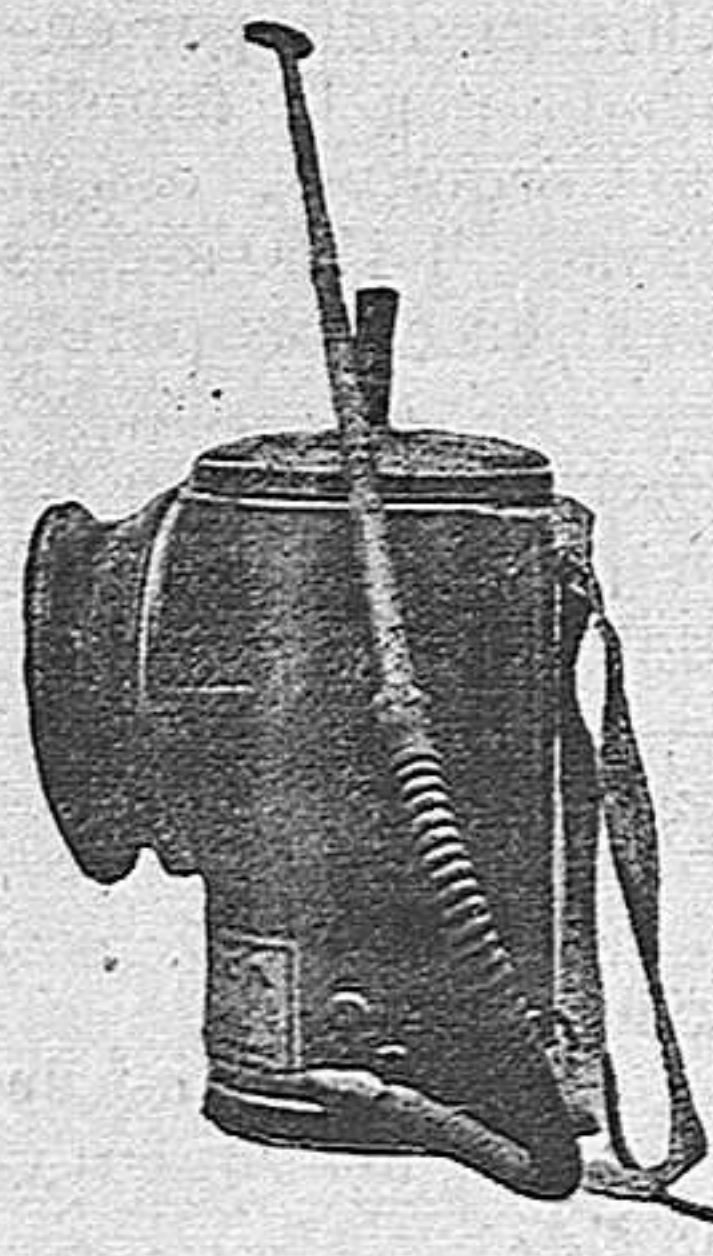
EXCELENT CUYNA ESPANYOLA Y FRANCESA
á cárrech de un dels mellors Chefs de la Capital.

Aquesta fonda se veu favorescuda per molts vendrellenchs, corrent la gerencia de la mateixa á cárrech de D. Joseph Salvó y Calbó (á) *Jepel Parotis*.

Plassa del Angel núm 10 - BARCELONA

LA ECONOMICA

ENSOFRADORA SENS RIVAL
sistema **A. Roig**
Patent d' invenció núm. 30 366



Premiada ab diploma d' honor y medalla d' or en la Expositió Comarcal de Vilafranca del Penedés l' any 1901.

23 pessetas cada una.

Constructor y propietari de la patent

JOAN VIDAL Y SOCIAS (llauner). - VENDRELL



Aygua de Rosa-Mel

Bellesa y finura del cutis

Entendreix, colora, perfuma y abrillanta la pell, fent desapareixe 'ls grans, *vérbols, varbs* y borrisol.

2 pessetas l' ampolla.

FARMACIA J. ORPINELL. — Major, 8. - VENDRELL

GRANS MAGATZEMS

Los que tingan que comprar papers pintats pera decorar habitacions, los trobarán á preus de regalo. No compreu sens antes visitar aquesta casa.

Carrer de Roca, 22. - BARCELONA

XACOLATA-ORPINELL

Tots quants vulguin xacolata bó, que provin lo **Xacolata-Orpinell** que 's ven als preus de 1, 1'10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura. Classes especials sense canyella á 1'10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura.

També s' encarrega de fer cuytas especials per las casas y familias que aixís ho demanin á preus convencionals.

Joseph Orpinell

Carrer Major núm. 13. - VENDRE



marca de la casa.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especials per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas

Carrer de Montserrat, Vendrell